

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **T. S. S., a.s.**, so sídlom K., IČO: X., právne zastúpenej *S. S. s.r.o.*, so sídlom Z., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Nitre**, so sídlom Lomnická 44, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSUNR-2010-1000-002, zo dňa 27. októbra 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/203/2010-90 zo dňa 31. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/203/2010-90 zo dňa 31. mája 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zastavil, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) konanie, v rámci ktorého sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný zrušil rozhodnutie Mesta Nitra č. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9. júna 2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie o dodatočnom povolení stavby spojené s kolaudačným konaním (§ 88a ods. 9 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku /stavebný zákon/ v znení neskorších predpisov /ďalej len ako „zákon č. 50/1976 Zb.“ alebo „stavebný zákon“). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože bolo konanie zastavené.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zastal názor, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorého preskúmania sa žalobkyňa dovoľáva, je rozhodnutím procesného charakteru dôvodiac tým, že samotné konanie sa ním nekončí, keďže sa týmto rozhodnutím iba zrušuje rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie. Argumentoval ďalej tým, že rozhodnutie žalovaného v postavení odvolacieho orgánu, je rozhodnutím bez meritórneho rozhodnutia o výsledku stavebného konania a preto nemení nič na subjektívnych právach žalobkyne, pričom preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia súdom na základe podanej žaloby, by pre vec samú nemalo význam, keďže neskoršie rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej by mohlo byť opätovne napadnuté žalobou (§ 249 ods. 1 OSP) podľa druhej hlavy piatej časti OSP, a to i z rovnakého právneho dôvodu.

Zotrúvajúc na názore, že neexistuje meritórne rozhodnutie správneho orgánu podľa § 247 ods. 1, 2 OSP konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom a to z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre zastavenie konania o žalobe podľa § 250d ods. 3 OSP v spojení s § 248 písm. a) OSP. Odvolávajúc sa na ustanovenia § 52 ods. 1, § 59 ods. 3, 4 a § 60 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) a § 244 ods. 3, § 247 ods. 2 OSP a § 248 písm. a) OSP uviedla, že rozhodnutím žalovaného správneho orgánu došlo podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku k zrušeniu stavebného povolenia a k vráteniu veci Mestu Nitra na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci s tým, že napadnuté rozhodnutie je v zmysle § 59 ods. 4 a § 52 ods. 1 správneho poriadku konečným rozhodnutím v odvolacom konaní a je právoplatné. Poukázala ďalej na to, že zrušením stavebného povolenia jej žalovaný správny orgán odňal oprávnenie uskutočniť stavbu „P. A.“ a spôsobil jej ujmu z dôvodu, že stavba bola už postavená na základe v tom čase právoplatného stavebného povolenia, táto je skolaudovaná a je v jej užívaní a tiež v užívaní tretích osôb. Majúc za to, že napadnutým rozhodnutím došlo k zásahu do jej majetkových práv, opakovane poukázala na to, že toto rozhodnutie je meritórnym rozhodnutím v odvolacom konaní a okrem konania o žalobe o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia nemôže dosiahnuť nápravu. Z uvedeného dôvodu argumentovala, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu sa priamo dotýka jej práv a právom chránených záujmov, je teda rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 OSP, t.j. rozhodnutím podliehajúcim súdnemu prieskumu a preto v danom prípade nebolo možné aplikovať ustanovenie § 250d ods. 3 OSP v spojení s § 248 písm. a) OSP. Zotrúvajúc na svojom názore uviedla, že stavebný zákon [§ 60 ods. 2 písm. f)] nepripúšťa možnosť opätovného prejednanie a rozhodnutia o zrušenom stavebnom povolení v stavebnom konaní, ak bola stavba už postavená, doplniac, že takýto právny názor uviedol aj žalovaný správny orgán vo svojom rozhodnutí č. KSUNR-2011-265-002 zo dňa 7. marca 2011 a preto v podstate napadnutým rozhodnutím došlo k definitívnemu zrušeniu stavebného povolenia. Poukázala ďalej na to, že aj v prípade, ak by sa obrátila so žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým potvrdil rozhodnutie Mesta Nitra o zastavení stavebného povolenia (rozhodnutie č. SP 9196/2006-001ps-Ing.Ki zo dňa 10. decembra 2010) s výsledkom zrušenia tohto rozhodnutia, príslušný stavebný úrad by následne opäť konanie v zmysle § 60 ods. 2 písm. f) stavebného zákona zastavil a tým by došlo k ukončeniu stavebného konania týkajúceho sa „P. A.“ bez meritórneho rozhodnutia a bez nápravy zásahu do jej práv. Upriamila ďalej pozornosť na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 279/2010-21 zo dňa 25. augusta 2010, z ktorého jasne vyplýva, že inštitút správneho súdnictva a tým pádom aj inštitút žaloby proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov slúži ako prostriedok umožňujúci účastníkom, ktorých hmotné subjektívne práva boli dotknuté zrušením individuálneho správneho aktu následkom odvolania opomenutého účastníka konania, domáhať sa ochrany svojich hmotných subjektívnych práv.

Považujúc, zhodne s právnou a súdnou praxou zastavenie konania v prípade, keď na to nie sú splnené zákonné podmienky, za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu, garantované Ústavou Slovenskej republiky, navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania bez jej bližšej špecifikácie.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Žalobkyňa sa žalobou doručenou na Krajský súd v Nitre dňa 31. decembra 2010 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Nitre č. KSUNR-2010-1000-002 zo dňa 27. októbra 2010, ktorým žalovaný správny orgán v súlade s ustanovením § 59 ods. 3 správneho poriadku z dôvodu porušenia ustanovenia § 59 ods. 1 stavebného zákona v spojení s ustanoveniami § 3 a § 32 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Mesta Nitra č. SP 9196/2006-004-Ing.Ki zo dňa 9. júna 2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie o dodatočnom povolení stavby spojené s kolaudačným konaním (§ 88a ods. 9 stavebného zákona).

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že na základe preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu Mesto Nitra ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutím číslo: SP 9196/2006-001ps-Ing. Ki zo dňa 10. decembra 2010, **v zmysle § 60 ods. 2 písm. f) stavebného zákona, zastavilo stavebné konanie** vedené pod č.j. SP 9196/2006-Ing.Ki pre stavbu (novostavbu) „T. – N.“. Krajský stavebný úrad v Nitre, rozhodujúc o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Mesta Nitra č. SP 9196/2006-001ps-Ing. Ki zo dňa 10. decembra 2010 o zastavení konania, zmenil podľa § 59 ods. 2 stavebného zákona výrokovú časť tohto rozhodnutia tak, že za názvom stavby „T. – N.“ doplnil „S. – P. A.“ s tým, že v ostatných častiach prvostupňové rozhodnutie Mesta Nitra č. SP 9196/2006-001ps-Ing. Ki zo dňa 10. decembra 2010 ponechal nezmenené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve je právo a prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že sudy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje.

Z ustanovenia § 248 písm. a) OSP vyplýva, že sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a **procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania**.

Podľa § 250b ods. 2 OSP ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu

je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V ustanovení § 250b ods. 2 je zakotvený inštitút tzv. opomenutého účastníka, ktorého účelom je chrániť práva a oprávnené záujmy toho, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal s následkom nedoručenia mu rozhodnutia správneho orgánu, ktoré sa priamo dotýka jeho práv a oprávnených záujmov. Pozitívne zistenie súdu, že skutočne došlo zo strany konajúceho správneho orgánu k pochybeniu v podobe opomenutia niektorého z účastníkov konania spôsobuje, že **takéto rozhodnutie správneho orgánu nemohlo nadobudnúť právoplatnosť**, pričom táto skutočnosť jednoznačne vyplýva aj zo žalobkyňou citovaného uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 279/2010-21 zo dňa 25. augusta 2010, v ktorom ústavný súd konštatuje, že „...*Ak totiž správny orgán s fyzickou osobou alebo právnickou osobou nekoná ako s účastníkom konania, hoci tak konať mal a mal mu predpísaným spôsobom oznámiť svoje rozhodnutie, potom toto vydané administratívne rozhodnutie, hoci doručené všetkým ostatným účastníkom konania, nemôže nadobudnúť právoplatnosť. Vyplýva to z legálnej definície právoplatného administratívneho rozhodnutia obsiahnutej v ustanovení § 52 ods. 1 Správneho poriadku [rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné]. Preto, ak všeobecný súd v správnom súdnictve rozhodnutím uloží správne orgánu doručiť prvostupňové správne rozhodnutie subjektu, s ktorým sa malo v správnom konaní konať ako s účastníkom, potom zo štvrtej vety § 250b ods. 2 OSP jednoznačne vyplýva, že cieľom súdneho rozhodnutia je okrem iného aj zabezpečiť opomenutému účastníkovi možnosť podať proti správne rozhodnutiu prvého stupňa odvolanie. Ak by však podané odvolanie opomenutého účastníka v správnom konaní viedlo k zmene alebo k zrušeniu individuálneho správneho aktu, neznamená to, že ostatní účastníci definitívne stratili možnosť domáhať sa svojich hmotných subjektívnych práv. Služi im na to práve inštitút správneho súdnictva, v rámci ktorého sa môžu domáhať prieskumu a zrušenia správnych rozhodnutí.*“ Na margo poslednej vety uvedenej citácie, keďže práve ňou žalobkyňa vo svojom odvolaní argumentovala, odvolací súd uvádza, že právo využiť inštitút správneho súdnictva, **nebolo rozhodnutím prvostupňového súdu žalobkyňi odňaté**. V danom konaní je **predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán v odvolacom konaní zrušil neprávoplatné prvostupňové rozhodnutie** a v týchto prípadoch z ustálenej judikatúry jednoznačne vyplýva, že **nejde o spôsobilý predmet súdneho prieskumu zákonnosti** (pozri bližšie rozsudok NS SR sp. zn. 3 Sžf 123/2009, ako aj rozhodnutie NS SR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod R 95/1994). Žalobkyňa preto bude mať možnosť domáhať sa svojich hmotných subjektívnych práv jednak v rámci následného správneho konania, ako aj v rámci preskúmania právoplatného rozhodnutia správneho orgánu súdom podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

K námietke žalobkyne poukazujúcej na to, že následne v správnom konaní Mesto Nitra rozhodnutím č. SP 9196/2006-001 ps- Ing. Ki zo dňa 10. decembra 2010 **zastavilo**

podľa § 60 ods. 2 písm. f) stavebného zákona dotknuté stavebné konanie, pričom toto rozhodnutie bolo Krajským stavebným úradom v Nitre, ako odvolacím orgánom podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenené len vo výrokovej časti tak, že za názvom stavby „T. – N.“ doplnil „S. – P. A.“ s tým, že v ostatných častiach zostalo prvostupňové rozhodnutie nezmenené odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu č. KSUNR-2011-265-002 zo dňa 7. marca 2011 je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu podľa § 244 ods. 3 OSP a z uvedeného dôvodu jej tvrdenie o odňatí možnosti konať pred súdom je irelevantným odvolacím argumentom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky záverom poukazuje na to, že napadnutým rozhodnutím žalovaný správny orgán vrátil vec Mestu Nitra, ako príslušnému stavebnému úradu, na **konanie o dodatočnom povolení stavby v spojení s kolaudačným konaním podľa § 88a ods. 9 stavebného zákona, keďže stavba je v súčasnosti užívaná v súlade s právoplatným kolaudačným rozhodnutím, avšak bez právoplatného stavebného povolenia. Preto správne žalovaný správny orgán vo svojom rozhodnutí uviedol, že v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby bude potrebné zrušiť pôvodné právoplatné kolaudačné rozhodnutie.**

Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že prvostupňový súd nepochybil, keď konanie v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP zastavil, keďže v danom konaní neexistuje spôsobilý predmet súdneho prieskumu v zmysle § 247 ods. 1, 2 OSP (meritórne rozhodnutie správneho orgánu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v plnom rozsahu sa stotožniac s odôvodnením napadnutého uznesenia, preto uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, ako vecne správne potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a v spojení s § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania rovnako nepriznal ani žalovanému správne orgánu, keďže mu žiadne trovy konania v súvislosti s podaným odvolaním žalobkyne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 26. októbra 2011

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth